

det fgl. Teater. Den ærede Minister huster imidlertid galt, naar han mener, at det har været forudsat, eller den ærede Minister har misforstaaet det Punkt paa en mærkelig Maade. Der staar nemlig i § 1 af denne Lov, at der fra 1ste Oktober til 30te April ikke maa opføres Balletter paa noget andet Teater end det kongelige af nogen udenlandsk Trup, men der kan af indenlandsk Trup opføres ligesaa mange Balletter, som Teatrene kunne overkomme. Det er altsaa en fuldstændig forkert Opfattelse, at det fgl. Teater skal give Balletter. Tværtimod, det er en Frihed, der ikke tidligere har været til Stede for de andre Teatre, der nu er givet dem til ogsaa at give Balletforestillinger. Nu kan man ganske vist sige, at det om den udenlandske Trup kun er en Snedighed. Det er sat ind, fordi man mente, at det vilde være meget vanskeligt for et privat Teater at skaffe sig en indenlandsk Trup. Den ærede Minister nikker; han er altsaa enig med mig i denne Opfattelse, og at det var Meningen. Jeg forstaar meget godt, at det var det, man forsøgte, men det er faktisk saaledes, at saa snart der er et privat Teater her i Byen, der kan skaffe sig en indenlandsk Ballettrup — og Ballet kan jo finde Sted som Bidrag til Udsmykstykker eller Folkestuepil — saa kunne Balletter ogsaa opføres paa private Teatre. Den højtærede Ministers Opfattelse herom er selvfølgelig ganske fejlagtig. Det er mig en fuldstændig Gaade, naar den ærede Ordfører tror, at Teaterloven har gjort Teatrets Stilling vanskelig. Man glemmer her Forudsætningen for Teaterloven, som var at sikre Teatret en bedre Stilling, end det havde i Forvejen. Den ærede Minister vilde vist slet ikke være gaaet med til denne Lov, hvis ikke Sagen havde været, at det fgl. Teater havde mistet en stor Del af sit Repertoire, hvis der ikke var givet en saadan Lov, og det et Repertoire, som man baade af kunstneriske og økonomiske Grunde maatte sætte Pris paa. Den ærede Minister nikker bifaldende; og vi ere altsaa enige om, at det var en Fordel for det fgl. Teater, at det fik denne Lov. Men saa derefter at sige, at der er paalagt Forpligtelser, fordi der er givet det en vis Frihed fremfor de andre Teatre, er ganske sikkert forkert. Det fgl. Teater opnaaede ikke saa lidt endda, og det har i Ojeblikket en saa privilegeret Stilling som intet andet Teater

i Europa. Der er jo saa meget andet privilegeret her i Landet: Bibler, Hospitaller, Almanacker, Aviser, alt er privilegeret her i Landet, og hvorfor skulde saa det fgl. Teater ikke ogsaa være privilegeret. (Berg: Aviser?) Ja, „Berlingske Tidende“ er jo privilegeret, og der gives jo ogsaa enkelte Stiftsavisser, som ere privilegerede. Naturligvis er derfor ogsaa et Teater privilegeret her i Landet og kraftigt privilegeret. Man skal imidlertid ikke overfor Teatrets Understud paastaa, at det er Loven, som medfører det. Nej, det er ganske uafhængigt af Loven; det ligger ligesvem i den Maade, hvorpaa Teatret bestyres. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, da det vilde føre altfor vidt. Overfor den ærede Minister vil jeg sige, at jeg ikke forstaar hans Stilling overfor Flertallet paa dette Omraade. Den ærede Minister siger til Flertallet, at det kan ikke nytte, at vi vedtage et Budget for Teatret. Jeg maa da sige, at det er mærkværdigt af den ærede Minister, at han selv optager dette Budget paa sit provisoriske Budget. Hvis han mente, at det ikke kunde føres igennem, vilde jeg, efter den Forudsætning, som vi have for Provisorer, antage, at han vilde have optaget sin egen Balance, sit eget Budget, sin egen Status; men værtimod, man finder i Budgettet . . . (Udbrydelse af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet). Den ærede Minister siger, at det gør ikke noget, hvad der staar paa hans eget Budget; det er ham altsaa ganske ligegyldigt, hvad han optager paa Budgettet. (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet [Scavenius]: Kun paa Teatrets Budget.) Naa, det anses altsaa for mere letfindigt end andre Budgetter. Jeg havde ventet af den ærede Ministers Alvor, at han ogsaa der havde optaget et alvorligt Budget; men nu lader han, som han vil gennemføre Folketingets Flertals Budget paa dette Omraade. Jeg er dog gaaet ud fra, at han havde en alvorlig Stræben i den Retning, og at han ikke paa Forhaand havde opgivet Været og mente, at det maatte gaa med det, som det nu en Gang gif. — Jeg skal dernæst tillade mig et Par Bemærkninger om et andet Punkt, nemlig om Musæerne. Jeg talter den ærede Ordfører for Oplysningen; jeg havde ikke Anelse om, at det var en Sag